เมฆ - ฝุ่น ละอองจากพระบาทของพระเจ้า

พระเจ้าทรงอดทนและทรงฤทธานุภาพยิ่งใหญ่ และจะไม่ทรงยกโทษให้แก่คนชั่วเลย
พระเจ้าทรงมีหนทางของพระองค์แม้ในพายุหมุนและพายุฝนฟ้าคะนอง
และเมฆเหล่านั้นก็เป็นเหมือนฝุ่นที่เท้าของพระองค์ นาฮูม 1:3

ปัญจคัมภีร์

เราตั้งคันธนูของเราไว้ในเมฆ และมันจะเป็นเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาที่ทำไว้ระหว่างเรากับแผ่นดินโลก และเมื่อเรานำเมฆมาปกคลุมแผ่นดิน ก็จะปรากฏรุ้งในเมฆนั้น และรุ้งจะปรากฏในเมฆ และเราจะมองดูมัน เพื่อเราจะได้ระลึกถึงพันธสัญญาชั่วนิรันดร์ระหว่างพระเจ้ากับสิ่งมีชีวิตทั้งปวงที่อยู่บนโลกนี้ ปฐมกาล 9:13-14,16

และพระเยโฮวาห์ทรงนำหน้าพวกเขาในเวลากลางวันด้วยเสาเมฆ เพื่อนำทางพวกเขา และในเวลากลางคืนด้วยเสาไฟ เพื่อให้แสงสว่างแก่พวกเขา เพื่อให้พวกเขาเดินทางได้ทั้งกลางวันและกลางคืน พระองค์มิได้ทรงเอาเสาเมฆในเวลากลางวันและเสาไฟในเวลากลางคืนออกไปจากเบื้องหน้าประชาชน (อพยพ 13:21-22)

และทูตสวรรค์ของพระเจ้าซึ่งนำหน้าค่ายของชาวอิสราเอลก็เคลื่อนย้ายไปอยู่ข้างหลังพวกเขา และเสาเมฆก็เคลื่อนย้ายจากข้างหน้าพวกเขาไปอยู่ข้างหลังพวกเขา และเมฆนั้นได้มาอยู่ระหว่างค่ายของชาวอียิปต์และค่ายของชาวอิสราเอล และมันเป็นเมฆและความมืดสำหรับพวกเขา แต่ให้แสงสว่างในเวลากลางคืนแก่พวกเขา จนกระทั่งตลอดทั้งคืน ค่ายหนึ่งไม่ได้เข้าใกล้ค่ายอีกค่ายหนึ่งเลย และในยามเช้าตรู่ พระยาห์เวห์ทรงทอดพระเนตรกองทัพของชาวอียิปต์โดยผ่านเสาไฟและเมฆ และทรงทำให้กองทัพของชาวอียิปต์เดือดร้อน (อพยพ 14:19-20,24)

และเมื่ออาโรนกล่าวแก่ชุมชนทั้งหมดของชนชาติอิสราเอล พวกเขาก็มองไปยังถิ่นทุรกันดาร และดูเถิด พระสิริของพระเจ้าปรากฏในเมฆ อพยพ 16:10

และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “ดูเถิด เราจะมาหาเจ้าในเมฆหนาทึบ เพื่อประชาชนจะได้ยินเมื่อเราพูดกับเจ้า และจะเชื่อเจ้าเป็นนิจ” แล้วโมเสสก็เล่าถ้อยคำของประชาชนให้องค์พระผู้เป็นเจ้าฟัง และในเช้าวันที่

สามนั้น เกิดฟ้าร้องและฟ้าผ่า มีเมฆหนาทึบปกคลุมภูเขา และเสียงแตรดังสนั่นหวั่นไหว จนคนทั้งหลายที่อยู่ในค่ายต่างตัวสั่นเทา อพยพ 19:9 , 16

แล้วโมเสสก็ขึ้นไปบนภูเขา และมีเมฆปกคลุมภูเขา และพระสิริของพระเจ้าทรงสถิตอยู่บนภูเขาซีนาย และเมฆได้ปกคลุมภูเขานั้นเป็นเวลาหกวัน และในวันที่เจ็ด พระองค์ทรงเรียกโมเสสจากท่ามกลางเมฆนั้น และโมเสสก็เข้าไปท่ามกลางเมฆ และพาเขาขึ้นไปบนภูเขา และโมเสสอยู่บนภูเขาเป็นเวลาสี่สิบวันสี่สิบคืน (อพยพ 24:15-16,18)

และเมื่อโมเสสเข้าไปในพลับพลา เสาเมฆก็ลงมาตั้งอยู่ที่ประตูพลับพลา และพระเจ้าทรงตรัสกับโมเสส และประชาชนทั้งหมดได้เห็นเสาเมฆตั้งอยู่ที่ประตูพลับพลา และประชาชนทั้งหมดก็ลุกขึ้นนมัสการ ทุกคนอยู่ที่ประตูเต็นท์ของตน (อพยพ 33:9-10)

และองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จลงมาในเมฆ และทรงยืนอยู่กับเขาที่นั่น และทรงประกาศพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า อพยพ 34:5

แล้วเมฆก็มาปกคลุมเต็นท์แห่งการชุมนุม และพระสิริของพระเจ้าก็เต็มพระที่นั่งในพลับพลา และโมเสสไม่สามารถเข้าไปในเต็นท์แห่งการชุมนุมได้ เพราะมีเมฆปกคลุมอยู่ และพระสิริของพระเจ้าเต็มอยู่ภายในพลับพลา และเมื่อเมฆลอยหายไปจากเหนือพลับพลาแล้ว ชนชาติอิสราเอลก็เดินทางต่อไปในเส้นทางของพวกเขา: แต่ถ้าเมฆนั้นไม่ถูกยกขึ้นไป พวกเขาก็จะไม่ได้เดินทางจนกว่าจะถึงวันที่เมฆนั้นถูกยกขึ้นไป เพราะเมฆของพระเจ้าทรงอยู่เหนือพลับพลาในเวลากลางวัน และไฟทรงอยู่เหนือพลับพลาในเวลากลางคืน ปรากฏแก่ชาวอิสราเอลทั้งปวงตลอดการเดินทางของพวกเขา อพยพ 40: 34-38

และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับโมเสสว่า จงบอกอาโรนน้องชายของเจ้าว่า อย่าเข้าไปในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ภายในม่านเบื้องหน้าแท่นแห่งพระเมตตาซึ่งอยู่บนหีบพันธสัญญาในทุกเวลา เพื่อเขาจะได้ไม่ตาย เพราะเราจะปรากฏพระองค์ในเมฆเหนือแท่นแห่งพระเมตตา และเขาจะนำเครื่องหอมไปวางบนไฟต่อหน้าพระเจ้า เพื่อให้ควันเครื่องหอมปกคลุมที่ประทับแห่งพระเมตตาซึ่งอยู่บนพยานหลักฐาน เพื่อเขาจะไม่ตาย เลวีนิติ 16:2 , 13

และในวันที่สร้างพลับพลาขึ้น เมฆได้ปกคลุมพลับพลา คือเต็นท์แห่งพยาน และในตอนเย็นก็ปรากฏแสงคล้ายเปลวไฟบนพลับพลาจนถึงเช้า เป็นเช่นนี้เสมอมา เมฆปกคลุมในเวลากลางวัน และปรากฏเป็นเปลวไฟในเวลากลางคืน และเมื่อเมฆถูกยกขึ้นจากพลับพลาแล้ว ชนชาติอิสราเอลก็เดินทางต่อไป และ ณ ที่ซึ่งเมฆเคยอยู่ ชนชาติอิสราเอลได้ตั้งเต็นท์ของพวกเขา ตามพระบัญชาของพระเจ้า ชนชาติอิสราเอลจึงเดินทางและตามพระบัญชาของพระเจ้า พวกเขาก็ตั้งค่ายพักแรม ตราบเท่าที่เมฆยังคงปกคลุมอยู่เหนือพลับพลาพวกเขาก็พักผ่อนอยู่ในเต็นท์ของตน และเมื่อเมฆปกคลุมพลับพลาอยู่นานหลายวัน ชนชาติอิสราเอลก็ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และไม่ได้เดินทางไปไหน และเมื่อเมฆปกคลุมพลับพลาอยู่สองสามวันพวกเขาก็อาศัยอยู่ในเต็นท์ของตนตามพระบัญชาของพระเจ้า และเดินทางตามพระบัญชาของพระเจ้า และเมื่อเมฆปกคลุมอยู่ตั้งแต่เย็นจนถึงเช้า และเมื่อเมฆถูกยกขึ้นในตอนเช้า พวกเขาก็เดินทาง ไม่ว่าจะเป็นกลาง

วันหรือกลางคืนที่เมฆถูกยกขึ้น พวกเขาก็เดินทาง หรือไม่ว่าจะเป็นสองวัน หนึ่งเดือน หรือหนึ่งปี ที่เมฆปกคลุมพลับพลาอยู่ ชนชาติอิสราเอลก็อาศัยอยู่ในเต็นท์ของตนและไม่ได้เดินทาง แต่เมื่อเมฆถูกยกขึ้น พวกเขาก็เดินทาง (กันดารวิถี 9:15-22)

และในวันที่ยี่สิบของเดือนที่สอง ในปีที่สอง เมฆก็ลอยขึ้นจากพลับพลาแห่งพยาน และชนอิสราเอลก็เดินทางออกจากถิ่นทุรกันดารซีนาย และเมฆก็หยุดอยู่ที่ถิ่นทุรกันดารปาราน และเมฆของพระเยโฮวาห์ก็อยู่เหนือพวกเขาในเวลากลางวัน เมื่อพวกเขาออกจากค่าย (กันดารวิถี 10:11-12,34)

และองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จลงมาในเมฆ ตรัสกับเขา และทรงเอาพระวิญญาณที่สถิตอยู่กับเขาไปประทานให้แก่ผู้อาวุโสเจ็ดสิบคน และเมื่อพระวิญญาณสถิตอยู่กับพวกเขาแล้ว พวกเขาก็พยากรณ์และไม่หยุดเลย (กันดารวิถี 11:25)

และองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จลงมาในเสาเมฆ และทรงยืนอยู่ที่ประตูพลับพลา ทรงเรียกอาโรนและมิเรียม และทั้งสองก็ออกมา และเมฆก็หายไปจากพลับพลา และดูเถิด มิเรียมก็เป็นโรคเรื้อน ผิวขาวเหมือนหิมะ และอาโรนมองดูมิเรียม และดูเถิด นางก็เป็นโรคเรื้อน (กันดารวิถี 12:5,10)

และพวกเขาจะบอกเรื่องนี้แก่ชาวเมืองนี้ เพราะพวกเขาได้ยินมาว่าพระองค์พระเยโฮวาห์ทรงอยู่ท่ามกลางชนชาตินี้ พระองค์ทรงปรากฏพระพักตร์ให้พวกเขาเห็น และเมฆของพระองค์ปกคลุมพวกเขา และพระองค์ทรงนำหน้าพวกเขาไป ในเวลากลางวันเป็นเสาเมฆ และในเวลากลางคืนเป็นเสาไฟ (กันดารวิถี 14:14)

และเมื่อชุมนุมชนได้รวมตัวกันเพื่อต่อต้านโมเสสและอาโรน พวกเขาก็มองไปยังพลับพลาแห่งการชุมนุม และดูเถิด เมฆได้ปกคลุมพลับพลานั้น และพระสิริของพระเจ้าก็ปรากฏขึ้น (กันดารวิถี 16:42)

ใครเป็นผู้ที่เดินทางไปก่อนเจ้า เพื่อสำรวจหาที่ตั้งเต็นท์ให้เจ้า ในเวลากลางคืนจึงมีไฟนำทาง เพื่อแสดงให้เจ้าเห็นว่าควรเดินทางไปทางใด ในเวลากลางวันจึงมีเมฆนำทาง (เฉลยธรรมบัญญัติ 1:33)

และพวกท่านก็เข้ามาใกล้และยืนอยู่ใต้ภูเขา และภูเขานั้นก็ลุกไหม้ด้วยไฟขึ้นไปถึงกลางฟ้า มีความมืด เมฆ และความมืดมิดหนาทึบปกคลุมอยู่ (เฉลยธรรมบัญญัติ 4:11)

พระยาห์เวห์ตรัสถ้อยคำเหล่านี้แก่ที่ประชุมของท่านทั้งหลายบนภูเขา ท่ามกลางเปลวไฟ เมฆ และความมืดมิดด้วยเสียงอันดัง และพระองค์ไม่ได้ตรัสอะไรเพิ่มเติมอีก พระองค์ทรงบันทึกถ้อยคำเหล่านั้นลงบนแผ่นศิลาสองแผ่น และมอบให้แก่ข้าพเจ้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 5:22)

และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปรากฏในพลับพลาในเสาเมฆ และเสาเมฆนั้นตั้งอยู่เหนือประตูพลับพลา (เฉลยธรรมบัญญัติ 31:15)

ประวัติศาสตร์

ข้าแต่พระเจ้า เมื่อพระองค์เสด็จออกจากเสอีร์ เมื่อพระองค์เสด็จออกจากทุ่งเอโดม แผ่นดินก็สั่นสะเทือน และฟ้าสวรรค์ก็เทลงมา เมฆก็เทน้ำลงมาด้วย (ผู้วินิจฉัย 5:4)

และพระองค์ทรงสร้างพลับพลาแห่งความมืดล้อมรอบพระองค์ น้ำมืด และเมฆหนาทึบปกคลุมท้องฟ้า 2 ซามูเอล 22:12

และเขาจะเป็นเหมือนแสงสว่างในยามเช้า เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น เป็นเช้าที่ปราศจากเมฆ เหมือนหญ้าอ่อนที่งอกขึ้นจากแผ่นดินด้วยแสงสว่างหลังฝนตก 2 ซามูเอล 23:4

และเมื่อพวกปุโรหิตออกมาจากสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แล้ว เมฆก็ปกคลุมพระวิหารของพระเจ้า จนพวกปุโรหิตไม่สามารถยืนปฏิบัติหน้าที่ได้ เพราะเมฆนั้นบังเกิดพระสิริของพระเจ้าเต็มพระวิหารของพระองค์ 1 พงศ์กษัตริย์ 8:10-11

และในครั้งที่เจ็ดนั้น พระองค์ตรัสว่า “ดูเถิด มีเมฆก้อนเล็กๆ ลอยขึ้นมาจากทะเล เหมือนมือของมนุษย์” แล้วพระองค์ก็ตรัสว่า “จงขึ้นไปบอกอาหับว่า จงเตรียมรถม้าของท่าน และลงไปเถิด เพื่อฝนจะไม่ทำให้ท่านเดินทางไม่ได้” และในระหว่างนั้นเอง ท้องฟ้าก็มืดครึ้มไปด้วยเมฆและลม และมีฝนตกหนัก อาหับจึงทรงขี่ม้าไปยังเมืองเยซเรล (1 พงศ์กษัตริย์ 18:44-45)

และเหตุการณ์ก็เกิดขึ้น เมื่อบรรดาผู้เป่าแตรและนักร้องรวมใจกันเป็นหนึ่งเดียว เพื่อให้ได้ยินเสียงสรรเสริญและขอบพระคุณพระเจ้า และเมื่อพวกเขายกเสียงขึ้นพร้อมกับแตร ฉาบ และเครื่องดนตรีต่างๆ และสรรเสริญพระเจ้าว่า “เพราะพระองค์ทรงดี เพราะพระเมตตาของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” แล้วพระวิหารก็เต็มไปด้วยเมฆ คือพระวิหารของพระเจ้า จนพวกปุโรหิตไม่สามารถยืนปฏิบัติหน้าที่ได้เพราะเมฆนั้น เพราะพระสิริของพระเจ้าได้เต็มพระวิหารของพระองค์ 2 พงศาวดาร 5:13-14

ยิ่งกว่านั้น พระองค์ทรงนำพวกเขาในเวลากลางวันด้วยเสาเมฆ และในเวลากลางคืนด้วยเสาไฟ เพื่อให้แสงสว่างแก่พวกเขาในทางที่พวกเขาควรจะไป แต่ด้วยพระเมตตาอันมากมายของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงทอดทิ้งพวกเขาในถิ่นทุรกันดาร เสาเมฆก็ไม่จากไปในเวลากลางวันเพื่อนำทางพวกเขา และเสาไฟก็ไม่จากไปในเวลากลางคืนเพื่อแสดงแสงสว่างและทางที่พวกเขาควรจะไป (เนหะมีย์ 9:12,19)

บทกวี

ขอให้ความมืดและเงาแห่งความตายปกคลุมมัน ขอให้เมฆปกคลุมมัน ขอให้ความมืดมิดของวันทำให้มันหวาดกลัว โยบ 3:5

เมฆสลายหายไปฉันใด ผู้ที่ลงไปสู่หลุมฝังศพก็จะไม่ขึ้นมาอีกฉันนั้น โยบ 7:9

ถึงแม้ความยิ่งใหญ่ของเขาจะสูงขึ้นไปถึงสวรรค์ และศีรษะของเขาจะไปถึงเมฆ แต่เขาก็จะพินาศไปตลอดกาลเหมือนมูลของเขาเอง ผู้ที่เห็นเขาจะกล่าวว่า เขาอยู่ที่ไหน? โยบ 20: 6-7

และเจ้ากล่าวว่า "พระเจ้าทรงทราบได้อย่างไร? พระองค์จะพิพากษาผ่านเมฆมืดได้หรือ? เมฆหนาทึบบังพระองค์ไว้ พระองค์จึงมองไม่เห็น และพระองค์ทรงดำเนินอยู่ในวงโคจรแห่งฟ้าสวรรค์" โยบ 22:13-14

พระองค์ทรงกักเก็บน้ำไว้ในเมฆหนาทึบของพระองค์ และเมฆนั้นก็ไม่ฉีกขาดภายใต้น้ำ พระองค์ทรงยับยั้งพระพักตร์พระที่นั่งของพระองค์ และทรงแผ่เมฆลงมาปกคลุมพระที่นั่งนั้น โยบ 26:8-9

ความหวาดกลัวได้เข้ามาครอบงำข้าพเจ้า มันไล่ตามจิตวิญญาณของข้าพเจ้าเหมือนลม และความสุขสบายของข้าพเจ้าก็ล่วงลับไปเหมือนเมฆ โยบ 30:15

จงเงยหน้ามองดูท้องฟ้า และจงพิจารณาดูเมฆซึ่งสูงกว่าเจ้า โยบ 35:5

เมฆนั้นโปรยปรายและโปรยลงมาบนมนุษย์อย่างมากมาย ใครเล่าจะเข้าใจการแผ่ขยายของเมฆ หรือเสียงในพลับพลาของพระองค์ได้? พระองค์ทรงปกคลุมแสงสว่างด้วยเมฆ และทรงบัญชาไม่ให้แสงสว่างส่องผ่านเมฆนั้น โยบ 36:28-29,32

พระองค์ทรงรดน้ำให้เมฆหนาทึบอ่อนล้าลง และทรงโปรยเมฆสว่างของพระองค์ออกไป เจ้าทราบหรือไม่ว่าพระเจ้าทรงจัดวางเมฆเหล่านั้นเมื่อใด และทรงทำให้แสงสว่างจากเมฆของพระองค์ส่องสว่าง? เจ้าทราบหรือไม่ถึงการทรงตัวของเมฆ และพระราชกิจอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์ผู้ทรงรอบรู้บริบูรณ์? และบัดนี้มนุษย์มองไม่เห็นแสงสว่างที่อยู่ในเมฆ แต่ลมพัดผ่านและชำระเมฆเหล่านั้นให้บริสุทธิ์ โยบ 37:11,15-26,21

เมื่อเราได้นำเมฆมาเป็นเครื่องนุ่งห่ม และความมืดมิดหนาทึบมาเป็นผ้าห่อตัว เจ้าจะเปล่งเสียงไปถึงเมฆเพื่อให้น้ำมากมายมาปกคลุมเจ้าได้หรือ? ใครเล่าจะนับเมฆด้วยสติปัญญาได้? หรือใครเล่าจะยับยั้งขวดแห่งสวรรค์ได้? โยบ 38:9,34,37

พระองค์ทรงหลบซ่อนในความมืดมิด ณ ที่ลับของพระองค์ รอบๆ พลับพลาของพระองค์มีน้ำมืดและเมฆหนาทึบปกคลุมท้องฟ้า เหนือความสว่างที่อยู่เบื้องหน้าพระองค์ เมฆหนาทึบเหล่านั้นก็เคลื่อนผ่านไป มีลูกเห็บและถ่านไฟตกลงมาด้วย (สดุดี 18:11-12)

ข้าแต่พระเจ้า พระเมตตาของพระองค์อยู่ในฟ้าสวรรค์ และความซื่อสัตย์ของพระองค์แผ่ไปถึงเมฆ (สดุดี 36:5)

เพราะพระเมตตาของพระองค์ยิ่งใหญ่ถึงฟ้าสวรรค์ และสัจธรรมของพระองค์ถึงเมฆ (สดุดี 57:10)

จงถวายเกียรติแด่พระเจ้า เพราะพระองค์ทรงยิ่งใหญ่เหนืออิสราเอล และฤทธิ์เดชของพระองค์อยู่ในเมฆ (สดุดี 68:34)

เมฆได้โปรยปรายน้ำลงมา ท้องฟ้าส่งเสียงก้องกังวาน ลูกธนูของพระองค์ก็พุ่งออกไปเช่นกัน สดุดี 77:17

ในเวลากลางวันพระองค์ทรงนำพวกเขาด้วยเมฆ และตลอดทั้งคืนด้วยแสงสว่างแห่งไฟ แม้ว่าพระองค์ทรงบัญชาเมฆจากเบื้องบน และทรงเปิดประตูสวรรค์ (สดุดี 78:14,23)

เมฆและความมืดอยู่รอบพระองค์ ความชอบธรรมและการพิพากษาเป็นที่ประทับของพระที่นั่งของพระองค์ สดุดี 97:2

พระองค์ตรัสกับพวกเขาที่เสาเมฆ พวกเขาจึงปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติที่พระองค์ประทานให้แก่เขา สดุดี 99:7

ผู้ทรงวางคานห้องของพระองค์ไว้ในน้ำ ผู้ทรงใช้เมฆเป็นรถม้าของพระองค์ ผู้ทรงเดินบนปีกแห่งลม (สดุดี 104:3)

พระองค์ทรงแผ่เมฆเป็นที่กำบัง และทรงประทานไฟเพื่อให้แสงสว่างในเวลากลางคืน สดุดี 105:39

เพราะพระเมตตาของพระองค์ยิ่งใหญ่เกินฟ้าสวรรค์ และสัจธรรมของพระองค์ไปถึงเมฆ (สดุดี 108:4)

ผู้ทรงปกคลุมท้องฟ้าด้วยเมฆ ผู้ทรงบันดาลให้ฝนตกลงมาบนแผ่นดิน ผู้ทรงบันดาลให้หญ้างอกงามบนภูเขา สดุดี 147:8

ด้วยพระดำริของพระองค์ น้ำลึกจึงแตกกระจาย และเมฆก็โปรยน้ำค้างลงมา สุภาษิต 3:20

เมื่อพระองค์ทรงสร้างเมฆเบื้องบน เมื่อพระองค์ทรงเสริมกำลังน้ำพุแห่งห้วงลึก สุภาษิต 8:28

ชีวิตดำรงอยู่ได้ด้วยแสงแห่งพระพักตร์ของพระราชา และพระคุณของพระองค์เปรียบเสมือนเมฆฝนในฤดูปลายฤดู สุภาษิต 16:15

ผู้ใดโอ้อวดว่าตนมีของประทานเท็จ ก็เหมือนเมฆและลมที่ไม่มีฝน สุภาษิต 25:14

ถ้าเมฆเต็มไปด้วยฝน ฝนก็จะเทลงสู่พื้นดิน และถ้าต้นไม้ล้มไปทางทิศใต้หรือทิศเหนือ ต้นไม้ก็จะล้มลง ณ ที่นั้น ผู้ที่สังเกตลมจะไม่หว่านเมล็ด และผู้ที่มองดูเมฆจะไม่เก็บเกี่ยว ปัญญาจารย์ 11: 3-4

ตราบใดที่ดวงอาทิตย์ แสงสว่าง ดวงจันทร์ หรือดวงดาว ยังไม่มืดมน และเมฆไม่กลับมาอีกหลังจากฝนตก: ปัญญาจารย์ 12:2

ผู้ เผยพระวจนะ

และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงสร้างเมฆและควันในเวลากลางวัน และแสงสว่างดุจเปลวไฟในเวลากลางคืน เหนือที่อยู่อาศัยทุกแห่งบนภูเขาศิโยน และเหนือที่ประชุมของนาง เพราะเหนือสง่าราศีทั้งปวงจะมีเครื่องป้องกัน อิสยาห์ 4:5

และเราจะทำลายมันให้สิ้นซาก มันจะไม่ถูกตัดแต่งกิ่งหรือขุดค้น แต่จะมีหนามและต้นไม้มีหนามขึ้นรก เราจะบัญชาเมฆไม่ให้ฝนตกลงมาบนมันด้วย อิสยาห์ 5:6

ฉันจะทะยานขึ้นไปเหนือเมฆ ฉันจะเป็นเหมือนพระผู้สูงสุด อิสยาห์ 14:14

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า เราจะพักผ่อน และเราจะพิจารณาในที่ประทับของเรา เหมือนความร้อนที่ส่องสว่างบนพืช และเหมือนน้ำค้างในฤดูเก็บเกี่ยว อิสยาห์ 18:4

ภาระของอียิปต์ ดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงขี่เมฆเร็วเข้ามาในอียิปต์ และรูปเคารพของอียิปต์จะสั่นสะเทือนเมื่อพระองค์เสด็จมา และใจของชาวอียิปต์จะอ่อนระทวยไปต่อหน้าพระองค์ อิสยาห์ 19:1

เจ้าจงระงับเสียงเอะอะของคนแปลกหน้า เหมือนความร้อนในที่แห้งแล้ง แม้แต่ความร้อนที่มีเงาของเมฆ กิ่งก้านของพวกที่น่ากลัวจะถูกทำให้ต่ำลง อิสยาห์ 25:5

เราได้ลบล้างความผิดบาปของเจ้าเสียแล้ว เหมือนเมฆหนาทึบ และบาปของเจ้าก็เหมือนเมฆเช่นกัน จงกลับมาหาเราเถิด เพราะเราได้ไถ่เจ้าแล้ว อิสยาห์ 44:22

พวกเขาเหล่านั้นเป็นใครกัน ที่บินราวกับเมฆ และบินมาเกาะหน้าต่างเหมือนนกพิราบ? อิสยาห์ 60:8

ดูเถิด เขาจะเสด็จมาดุจเมฆ และรถศึกของเขาจะดุจพายุหมุน ม้าของเขาจะเร็วกว่านกอินทรี วิบัติแก่เราเถิด เพราะเราพินาศแล้ว เยเรมีย์ 4:13

ในยามพิโรธของพระเจ้า พระองค์ทรงปกคลุมธิดาแห่งศิโยนด้วยเมฆได้อย่างไร และทรงทำลายความงามของอิสราเอลจากฟ้าสวรรค์ลงมายังแผ่นดินโลก และในวันแห่งความพิโรธนั้น พระองค์มิได้ทรงระลึกถึงที่รองเท้าของพระองค์เลย! บทเพลงคร่ำครวญ 2:1

พระองค์ทรงปกคลุมพระองค์เองด้วยเมฆ เพื่อไม่ให้คำอธิษฐานของเราผ่านไปได้ บทเพลงคร่ำครวญ 3:44

และข้าพเจ้ามองดู และดูเถิด พายุหมุนมาจากทิศเหนือ เมฆก้อนใหญ่ และเปลวไฟล้อมรอบ และมีความสว่างอยู่รอบๆ และจากใจกลางนั้นมีสีเหลืองอำพัน จากใจกลางเปลวไฟ ลักษณะของรุ้งที่ปรากฏในเมฆในวันฝนตกนั้น ลักษณะของความสว่างรอบข้างก็เป็นเช่นนั้น นี่คือลักษณะของความเหมือนแห่งพระสิริของพระเจ้า และเมื่อข้าพเจ้าเห็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็ล้มลงกราบ และได้ยินเสียงของผู้หนึ่งตรัส เอเสเคียล 1: 4,28

และมีชายชราเจ็ดสิบคนจากวงศ์วานอิสราเอลยืนอยู่ต่อหน้าพวกเขา และในท่ามกลางพวกเขามียาอาซันยาห์บุตรของชาฟานยืนอยู่ แต่ละคนถือกระถางกำยานอยู่ในมือ และควันกำยานหนาทึบก็ลอยขึ้นไป เอเสเคียล 8:11

เมื่อชายคนนั้นเข้าไปในบ้าน เหล่าเครูบก็ปรากฏอยู่ทางด้านขวา และเมฆก็ปกคลุมลานภายในบ้าน แล้วพระสิริของพระเจ้าก็ขึ้นมาจากเครูบ และปรากฏอยู่เหนือธรณีประตูของพระวิหาร พระวิหารนั้นก็เต็มไปด้วยเมฆ และลานพระวิหารก็เต็มไปด้วยความสว่างไสวแห่งพระสิริของพระเจ้า เอเสเคียล 10: 3-4

เพราะวันนั้นใกล้เข้ามาแล้ว คือวันแห่งพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว เป็นวันที่มีเมฆมาก จะเป็นช่วงเวลาของคนต่างชาติ ณ เมืองเทฮัฟเนเฮส วันนั้นจะมืดมิด เมื่อเราจะทำลายแอกแห่งอียิปต์ที่นั่น และความโอ่อ่าแห่งอำนาจของนางจะสิ้นสุดลง ส่วนนางนั้น เมฆจะปกคลุมนาง และธิดาของนางจะตกเป็นเชลย เอเสเคียล 30:3 , 18

และเมื่อเราขับไล่เจ้าออกไป เราจะปกคลุมท้องฟ้าและทำให้ดวงดาวมืดมิด เราจะปกคลุมดวงอาทิตย์ด้วยเมฆ และดวงจันทร์จะไม่ส่องแสง เอเสเคียล 32:7

ในวันที่แกะของเขากระจัดกระจายไป คนเลี้ยงแกะจะตามหาฝูงแกะของเขาฉันใด เราก็จะตามหาแกะของเราฉันนั้น และจะช่วยพวกมันให้พ้นจากทุกแห่งที่พวกมันกระจัดกระจายไปในวันที่มืดครึ้มและมืดมิด เอเสเคียล 34:12

เจ้าจะเสด็จขึ้นมาดุจพายุ เจ้าจะเป็นเหมือนเมฆปกคลุมแผ่นดิน เจ้าและกองทัพของเจ้า รวมทั้งผู้คนมากมายที่ติดตามเจ้ามาด้วย และเจ้าจะยกทัพมาโจมตีชนชาติอิสราเอลของข้าพเจ้า เหมือนเมฆที่ปกคลุมแผ่นดิน ในวันสุดท้ายนั้น ข้าพเจ้าจะนำเจ้ามาโจมตีแผ่นดินของข้าพเจ้า เพื่อให้คนต่างชาติรู้จักข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าจะได้รับการยกย่องในตัวเจ้า โอ โกก ต่อหน้าต่อตาพวกเขา เอเสเคียล 38:9 , 16

ในนิมิตกลางคืนนั้น ข้าพเจ้าได้เห็น และดูเถิด มีผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์มาพร้อมกับเมฆแห่งฟ้าสวรรค์ มาหาพระเจ้าผู้ทรงอยู่ชั่วนิรันดร์ และพวกเขานำพระองค์เข้ามาใกล้พระองค์ ดาเนียล 7:13

โอ เอฟราอิมเอ๋ย เราจะทำอะไรกับเจ้าได้บ้าง? โอ ยูดาห์เอ๋ย เราจะทำอะไรกับเจ้าได้บ้าง? เพราะความดีของเจ้าเปรียบเสมือนเมฆในยามเช้า และก็แปรหายไปเหมือนน้ำค้างในยามเช้า โฮเชอา 6:4

ฉะนั้นพวกเขาจะเป็นเหมือนเมฆในยามเช้า และเหมือนน้ำค้างในยามเช้าที่จางหายไป เหมือนแกลบที่ถูกลมพัดปลิวออกจากพื้น และเหมือนควันออกจากปล่องไฟ โฮเชยา 13:3

วันแห่งความมืดมิดและความเศร้าหมอง วันแห่งเมฆหมอกและความมืดมิดหนาทึบ ดุจดั่งแสงอรุณรุ่งที่แผ่ปกคลุมภูเขา ชนชาติที่ยิ่งใหญ่และแข็งแกร่ง ไม่เคยมีชนชาติใดเหมือนมาก่อน และจะไม่มีชนชาติใดเหมือนอีกต่อไป แม้ในหลายชั่วอายุคนต่อมา โยเอล 2:2

พระเจ้าทรงอดทนและทรงฤทธานุภาพยิ่งใหญ่ พระองค์จะไม่ทรงยกโทษให้แก่คนชั่วเลย พระเจ้าทรงมีหนทางของพระองค์ท่ามกลางพายุหมุนและพายุฝน และเมฆก็เป็นเหมือนฝุ่นที่เท้าของพระองค์ นาฮูม 1:3

วันนั้นเป็นวันแห่งความพิโรธ วันแห่งความยากลำบากและความทุกข์ วันแห่งความสูญสิ้นและความหายนะ วันแห่งความมืดมิดและความเศร้าหมอง วันแห่งเมฆหมอกและความมืดมิดหนาทึบ เศฟันยาห์ 1:15

จงขอฝนจากพระเจ้าในเวลาฝนปลายฤดู แล้วพระเจ้าจะทรงบันดาลให้เมฆสว่างไสว และประทานฝนให้แก่หญ้าทุกต้นในทุ่งนา เศคาริยาห์ 10:1

พระวรสาร

ขณะที่พระองค์ยังตรัสอยู่นั้น ดูเถิด เมฆสว่างก้อนหนึ่งก็มาปกคลุมพวกเขา และดูเถิด มีเสียงหนึ่งดังออกมาจากเมฆนั้นว่า “นี่คือบุตรที่รักของเรา ผู้ซึ่งเราพอใจยิ่งนัก จงฟังเขาเถิด” มัทธิว 17:5

แล้วเครื่องหมายของพระบุตรมนุษย์จะปรากฏในสวรรค์ และในเวลานั้นชนทุกเผ่าพันธุ์บนโลกจะคร่ำครวญ และพวกเขาจะเห็นพระบุตรมนุษย์เสด็จมาในเมฆแห่งสวรรค์ด้วยฤทธิ์อำนาจและสง่าราศีอันยิ่งใหญ่ มัทธิว 24:30

พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ เจ้าพูดอย่างนั้นแล้ว แต่เราบอกเจ้าว่า ต่อจากนี้ไปเจ้าจะได้เห็นบุตรมนุษย์ประทับอยู่เบื้องขวาแห่งอำนาจ และเสด็จมาในเมฆแห่งฟ้าสวรรค์” มัทธิว 26:64

และมีเมฆก้อนหนึ่งมาปกคลุมพวกเขา และมีเสียงออกมาจากเมฆนั้นว่า “นี่คือบุตรสุดที่รักของเรา จงฟังเขาเถิด” มาระโก 9:7

แล้วพวกเขาจะได้เห็นพระบุตรของมนุษย์เสด็จมาในเมฆด้วยฤทธิ์อำนาจและสง่าราศีอันยิ่งใหญ่ มาระโก 13:26

และพระเยซูตรัสว่า “ เราเป็นอย่างนั้น และพวกท่านจะได้เห็นบุตรมนุษย์ประทับอยู่เบื้องขวาแห่งอำนาจ และเสด็จมาในเมฆแห่งฟ้าสวรรค์” มาระโก 14:62

ขณะที่เขากำลังพูดอยู่นั้น ก็มีเมฆก้อนหนึ่งลอยมาปกคลุมพวกเขา และพวกเขาก็หวาดกลัวเมื่อเข้าไปในเมฆนั้น และมีเสียงหนึ่งดังออกมาจากเมฆกล่าวว่า “นี่คือบุตรสุดที่รักของเรา จงฟังเขาเถิด” ลูกา 9: 34-35

และพระองค์ตรัสกับประชาชนว่า “ เมื่อใดที่พวกท่านเห็นเมฆลอยขึ้นมาจากทิศตะวันตก พวกท่านก็จะพูดทันทีว่า ฝนจะตก และก็เป็นเช่นนั้นจริงๆ” ลูกา 12:54

แล้วพวกเขาจะได้เห็นพระบุตรของมนุษย์เสด็จมาในเมฆด้วยฤทธิ์อำนาจและสง่าราศีอันยิ่งใหญ่ ลูกา 21:27

เมื่อพระองค์ตรัสถ้อยคำเหล่านั้นเสร็จแล้ว ขณะที่พวกเขามองดูอยู่ พระองค์ก็ถูกรับขึ้นไป และเมฆก็รับพระองค์ไปจากสายตาของพวกเขา กิจการ 1:9

จดหมาย

ยิ่งกว่านั้น พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่อยากให้ท่านทั้งหลายไม่รู้ว่า บรรพบุรุษของเราทุกคนเคยอยู่ใต้เมฆ และได้ผ่านทะเลมา และพวกเขาทั้งหมดก็รับบัพติศมาในเมฆและในทะเลตามคำสั่งของโมเสส 1 โครินธ์ 10: 1-2

แล้วเราทั้งหลายที่ยังมีชีวิตอยู่และเหลืออยู่ จะถูกรับขึ้นไปพร้อมกับพวกเขาในหมู่เมฆ เพื่อไปพบองค์พระผู้เป็นเจ้าในอากาศ และเราจะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดไป 1 เธสะโลนิกา 4:17

ฉะนั้น ในเมื่อเรามีพยานมากมายอยู่รอบข้างแล้ว จงละทิ้งภาระหนักทั้งปวง และบาปที่ทำให้เราหวั่นไหวได้ง่าย แล้วจงวิ่งไปข้างหน้าด้วยความอดทนในเส้นทางที่กำหนดไว้สำหรับเรา ฮีบรู 12:1

สิ่งเหล่านี้คือบ่อน้ำที่แห้งเหือด เมฆที่ถูกพัดพาไปกับพายุ และหมอกแห่งความมืดมิดที่ปกคลุมอยู่ชั่วนิรันดร์ 2 เปโตร 2:17

สิ่งเหล่านี้เป็นเหมือนจุดด่างพร้อยในงานเลี้ยงฉลองแห่งความเมตตาของคุณ เมื่อพวกเขาร่วมเลี้ยงฉลองกับคุณ โดยกินอย่างไม่เกรงกลัว พวกเขาเป็นเหมือนเมฆที่ปราศจากน้ำ ถูกพัดพาไปตามลม เป็นต้นไม้ที่ผลเหี่ยวเฉา ปราศจากผล ตายสองครั้ง ถูกถอนรากถอนโคน ยูดา 1:12

วิวรณ์

ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับเมฆ และทุกตาจะเห็นพระองค์ และพวกที่แทงพระองค์ก็จะเห็นพระองค์ด้วย และทุกเผ่าพันธุ์บนโลกจะคร่ำครวญเพราะพระองค์ เป็นเช่นนั้นแหละ อาเมน วิวรณ์ 1:7

และข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ สวมเสื้อคลุมด้วยเมฆ มีรุ้งอยู่บนศีรษะของเขา และใบหน้าของเขาเป็นเหมือนดวงอาทิตย์ และเท้าของเขาเป็นเหมือนเสาไฟ วิวรณ์ 10:1

และพวกเขาได้ยินเสียงดังมาจากสวรรค์กล่าวแก่พวกเขาว่า จงขึ้นมาที่นี่เถิด แล้วพวกเขาก็ขึ้นไปบนสวรรค์ในเมฆ และศัตรูของพวกเขาก็ได้เห็นพวกเขา วิวรณ์ 11:12

และข้าพเจ้ามองดู ก็เห็นเมฆขาวก้อนหนึ่ง และบนเมฆนั้นมีผู้หนึ่งนั่งอยู่ มีลักษณะเหมือนบุตรมนุษย์ มีมงกุฎทองคำอยู่บนศีรษะ และมีเคียวคมอยู่ในมือ และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งออกมาจากพระวิหาร ร้องเสียงดังไปยังพระองค์ผู้ประทับอยู่บนเมฆว่า “จงใช้เคียวเกี่ยวเก็บเกี่ยวเถิด เพราะถึงเวลาแล้วที่เจ้าจะเก็บเกี่ยว เพราะพืชผลบนแผ่นดินสุกงอมแล้ว” และพระองค์ผู้ประทับบนเมฆทรงใช้เคียวของพระองค์เกี่ยวข้าวบนแผ่นดิน และแผ่นดินก็ถูกเก็บเกี่ยวไป" วิวรณ์ 14: 14-16

คัมภีร์นอกสารบบ

หลังจากนั้นก็มีเมฆฝนลอยผ่านหน้าข้าพเจ้า และโปรยฝนลงมาอย่างหนักพร้อมกับพายุ และเมื่อฝนที่ตกหนักพร้อมกับพายุสงบลงแล้ว หยาดฝนก็ยังคงนิ่งอยู่ 2 เอสดราส 4:49

แต่สำหรับผู้ที่ตกอยู่ในอันตราย การได้ประสบกับสิ่งเหล่านี้ย่อมง่ายกว่าการที่เขาจะล่วงลับไปจากโลกเหมือนเมฆ และไม่เห็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันสุดท้าย แล้วท่านก็ตอบข้าพเจ้าว่า 2 เอสดราส 13:20

จงดูเถิด เมฆจากทิศตะวันออกและจากทิศเหนือลงมายังทิศใต้นั้น น่ากลัวยิ่งนัก เต็มไปด้วยความโกรธและพายุ และลมแรงจะพัดมาจากทิศตะวันออกและเปิดทาง เมฆที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นด้วยความโกรธ และดวงดาวที่ก่อให้เกิดความหวาดกลัวต่อลมตะวันออกและลมตะวันตกจะถูกทำลาย เมฆใหญ่และทรงพลังจะพองตัวขึ้นด้วยความโกรธ และดวงดาวนั้นจะทำให้ทั่วทั้งโลกและผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้นหวาดกลัว และดวงดาวที่น่ากลัวจะสาดลงมาเหนือทุกที่สูงและโดดเด่น 2 เอสดราส 15:34 , 39-40

และชื่อของเราจะถูกลืมเลือนไปตามกาลเวลา และจะไม่มีใครจดจำการกระทำของเรา และชีวิตของเราจะผ่านพ้นไปเหมือนร่องรอยของเมฆ และจะกระจัดกระจายไปเหมือนหมอกที่ถูกพัดพาไปโดยแสงอาทิตย์ และถูกความร้อนของดวงอาทิตย์แผดเผาจนหายไป (ปัญญาของโซโลมอน 2:4)

แล้วสายฟ้าที่เล็งเป้าหมายอย่างถูกต้องก็จะพุ่งออกไป และจากเมฆ สายฟ้าเหล่านั้นก็จะพุ่งไปยังเป้าหมายเหมือนกับคันธนูที่ง้างไว้อย่างดี (ปัญญาของโซโลมอน 5:21)

กล่าวคือ มีเมฆปกคลุมค่าย และที่ซึ่งเคยมีน้ำก็ปรากฏเป็นแผ่นดินแห้ง และจากทะเลแดงก็มีทางที่ไม่มีอุปสรรค และจากกระแสน้ำเชี่ยวกรากก็ปรากฏเป็นทุ่งหญ้าเขียวขจี (ปัญญาของโซโลมอน 19:7)

เมื่อคนร่ำรวยพูด ทุกคนก็เงียบ และดูเถิด สิ่งที่เขาพูดนั้น ทุกคนก็สรรเสริญเยินยอ แต่ถ้าคนยากจนพูด พวกเขาก็จะถามว่า “คนนี้เป็นใครกัน?” และถ้าเขาพลาดพลั้ง พวกเขาก็จะช่วยกันทำให้เขาล้มลง (ปัญญาจารย์ 13:23)

เราออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้าผู้สูงสุด และปกคลุมแผ่นดินโลกดุจเมฆ เราอาศัยอยู่ในที่สูง และบัลลังก์ของเราอยู่ในเสาเมฆ (ปัญญาจารย์ 24:3-4)

ผู้ที่รับใช้พระเจ้าจะได้รับการยอมรับด้วยความโปรดปราน และคำอธิษฐานของเขาจะไปถึงเมฆ คำอธิษฐานของผู้ถ่อมตนทะลุเมฆ และจนกว่าคำอธิษฐานนั้นจะมาถึง เขาจะไม่ได้รับการปลอบโยน และจะไม่จากไปจนกว่าพระเจ้าผู้สูงสุดจะทรงทอดพระเนตรมาพิพากษาอย่างเที่ยงธรรมและลงโทษตามคำพิพากษา ความเมตตามาในเวลาแห่งความทุกข์ยาก เหมือนเมฆฝนในเวลาที่แห้งแล้ง ปัญญาจารย์ 35:16-17,20

ด้วยเหตุนี้ขุมทรัพย์จึงเปิดออก และเมฆก็ลอยออกมาเหมือนนก ด้วยฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์ทรงทำให้เมฆมั่นคง และลูกเห็บก็แตกเป็นเสี่ยงๆ ปัญญาจารย์ 43:14-15

พระองค์ทรงทำให้เขาได้ยินเสียงของพระองค์ และทรงนำเขาเข้าไปในเมฆมืด และทรงประทานบัญญัติแก่เขาต่อหน้าเขา คือธรรมบัญญัติแห่งชีวิตและความรู้ เพื่อเขาจะได้สอนยาโคบถึงพันธสัญญาของพระองค์ และสอนอิสราเอลถึงคำพิพากษาของพระองค์ (ปัญญาจารย์ 45:5)

พระองค์ทรงเป็นเหมือนดาวรุ่งในยามเช้าท่ามกลางเมฆ และเหมือนดวงจันทร์เต็มดวง เหมือนดวงอาทิตย์ส่องแสงลงมายังพระวิหารของพระเจ้าสูงสุด และเหมือนรุ้งกินน้ำให้แสงสว่างในเมฆสว่าง และเหมือนต้นมะกอกที่งดงามกำลังออกผล และเหมือนต้นไซเปรสที่เติบโตขึ้นไปถึงเมฆ (ปัญญาจารย์ 50:6-7,10)

ใครเล่าขึ้นไปบนสวรรค์และรับนางลงมาจากเมฆ? บารุค 3:29

และเมื่อพระเจ้าทรงบัญชาให้เมฆเคลื่อนไปปกคลุมทั่วโลก เมฆเหล่านั้นก็เคลื่อนไปตามที่พระองค์ทรงบัญชา เยเรมีย์ 1:62

โอ้ สายฟ้าและเมฆเอ๋ย จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด จงยกย่องและเทิดทูนพระองค์เหนือสิ่งทั้งปวงตลอดไป คำอธิษฐานของอาซาริยาห์ 1:51

เมื่อเหตุการณ์นี้เกิดขึ้น และถึงเวลาที่ดวงอาทิตย์ส่องแสง ซึ่งก่อนหน้านี้ถูกบดบังด้วยเมฆ ก็เกิดไฟลุกโชนขึ้นอย่างมาก จนทุกคนต่างประหลาดใจ 2 มัคคาบี 1:22

แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงสำแดงสิ่งเหล่านี้แก่พวกเขา และพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะปรากฏ และเมฆก็จะปรากฏขึ้นด้วย ดังที่เคยปรากฏแก่โมเสส และดังเช่นเมื่อโซโลมอนปรารถนาให้สถานที่นั้นได้รับการชำระให้บริสุทธิ์อย่างมีเกียรติ 2 มัคคาบี 2:8

อีโนค

จงดูเถิด ฤดูร้อนและฤดูหนาว แผ่นดินทั้งปวงเต็มไปด้วยน้ำ และมีเมฆ น้ำค้าง และฝนปกคลุมอยู่ทั่วแผ่นดิน (เอโนค 2:3)

และเกิดความชั่วร้ายมากมาย พวกเขาประพฤติผิดศีลธรรม หลงผิด และเสื่อมทรามไปในทุกวิถีทาง เซมยาซา สอนเวทมนตร์และการถอนรากถอนโคน อาร์มารอส สอนการแก้เวทมนตร์ บารากียาล สอนโหราศาสตร์ โคคาเบล สอนกลุ่มดาว เอเซกีเอล สอนความรู้เกี่ยวกับเมฆ อารากีเอล สอนสัญญาณของโลก ชัมซีเอล สอนสัญญาณของดวงอาทิตย์ และซาริเอล สอนวิถีโคจรของดวงจันทร์ และเมื่อมนุษย์พินาศ พวกเขาก็ร้องไห้ และเสียงร้องของพวกเขาก็ขึ้นไปถึงสวรรค์... เอนอค 8:2

และนิมิตนั้นปรากฏแก่ข้าพเจ้าดังนี้ ดูเถิด ในนิมิตนั้น เมฆได้เชื้อเชิญข้าพเจ้า และหมอกได้เรียกข้าพเจ้า และดวงดาวและสายฟ้าได้เร่งเร้าข้าพเจ้า และลมในนิมิตนั้นทำให้ข้าพเจ้าบินและยกข้าพเจ้าขึ้นไป และพาข้าพเจ้าขึ้นสู่สวรรค์ เอนอค 14:8

ข้าพเจ้าเห็นลมพัดบนแผ่นดินโลกพัดพาเมฆไป ข้าพเจ้าเห็นทางของเหล่าทูตสวรรค์ ข้าพเจ้าเห็นสุดปลายแผ่นดินโลกเบื้องบน (เอโนค 18:5)

กระแสน้ำเชี่ยวกรากดุจสายน้ำอันอุดมสมบูรณ์ที่ไหลไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ทำให้เมฆและน้ำค้างลอยขึ้นทุกทิศทุกทาง เอนอค 28:3

และที่นั่น ดวงตาของข้าพเจ้าได้เห็นความลับของฟ้าผ่าและฟ้าร้อง และความลับของลม ว่าลมเหล่านั้นแยกออกไปพัดไปทั่วโลกได้อย่างไร และความลับของเมฆและน้ำค้าง และที่นั่น ข้าพเจ้าได้เห็นว่าสิ่งเหล่านั้นมาจากไหนในที่นั้น และมาจากไหนที่ทำให้พื้นดินที่เต็มไปด้วยฝุ่นชุ่มชื้น และที่นั่น ข้าพเจ้าได้เห็นห้องปิดซึ่งลมแยกออกไป ห้องของลูกเห็บและลม ห้องของหมอก และห้องของเมฆ และเมฆนั้นลอยอยู่เหนือโลกตั้งแต่เริ่มต้นของโลก เอนอค 41:3-4

และวิญญาณแห่งน้ำค้างนั้นสถิตอยู่ที่ปลายฟ้า และเชื่อมโยงกับห้องเก็บน้ำฝน และหมุนเวียนอยู่ในฤดูหนาวและฤดูร้อน และเมฆน้ำค้างกับเมฆหมอกนั้นเชื่อมโยงกัน และต่างฝ่ายต่างก่อให้เกิดซึ่งกันและกัน (เอโนค 60:20)

และจากประตูตรงกลางนั้น สุขภาพ ฝน น้ำค้าง และความเจริญรุ่งเรืองจะหลั่งลงมาโดยตรง และจากประตูที่สามทางทิศตะวันตกนั้น เมฆ น้ำค้างแข็ง หิมะ ฝน น้ำค้าง และตั๊กแตนก็จะหลั่งลงมา (เอโนค 76:11)

และทิศที่สี่ซึ่งเรียกว่าทิศเหนือ แบ่งออกเป็นสามส่วน ส่วนแรกเป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ ส่วนที่สองประกอบด้วยทะเลน้ำ เหว ป่า แม่น้ำ ความมืด และเมฆ และส่วนที่สามประกอบด้วยสวนแห่งความชอบธรรม เอนอค 77:3

โอ้ ขอให้ดวงตาของข้าพเจ้าเป็นเหมือนเมฆแห่งสายน้ำ เพื่อข้าพเจ้าจะได้ร่ำไห้เหนือท่าน และหลั่งน้ำตาลงมาดุจเมฆแห่งสายน้ำ เพื่อข้าพเจ้าจะได้พักจากความทุกข์ใจ! เอโนค 95:1

และพระองค์จะทรงเรียกเมฆ หมอก น้ำค้าง และฝนทุกอย่างมาเป็นพยานกล่าวโทษเจ้า เพราะสิ่งเหล่านั้นจะถูกยับยั้งไม่ให้ตกลงมาเหนือเจ้าเพราะเหตุแห่งเจ้า และสิ่งเหล่านั้นจะคอยเตือนสติถึงบาปของเจ้า (เอโนค 100:11)

และข้าพเจ้าเห็นสิ่งที่คล้ายเมฆที่มองไม่เห็น เพราะด้วยความลึกของมัน ข้าพเจ้าจึงมองข้ามไปไม่ได้ และข้าพเจ้าเห็นเปลวไฟลุกโชนสว่างไสว และสิ่งต่างๆ ที่คล้ายภูเขาส่องแสงหมุนวนและเคลื่อนไปมา (เอโนค 108:4)

จาเชอร์

และอับราฮัมกล่าวแก่เขาว่า “จงพาบุตรชายของเจ้า บุตรชายคนเดียวที่เจ้ารัก คืออิสอัค ไปยังแผ่นดินโมริอาห์ และถวายเขาเป็นเครื่องบูชาเผาบนภูเขาลูกหนึ่งซึ่งจะปรากฏแก่เจ้า เพราะที่นั่นเจ้าจะได้เห็นเมฆและพระสิริของพระเจ้า” และเสาไฟก็ปรากฏแก่เขาซึ่งสูงจากแผ่นดินถึงฟ้าสวรรค์ และเมฆแห่งพระสิริก็ปรากฏบนภูเขา และพระสิริของพระเจ้าก็ปรากฏอยู่ในเมฆนั้น อับราฮัมกล่าวแก่อิสอัคว่า “ลูกเอ๋ย เจ้าเห็นบนภูเขานั้นซึ่งเรามองเห็นอยู่ไกลๆ สิ่งที่ข้าเห็นอยู่บนนั้นหรือไม่” และอิสอัคตอบบิดาของเขาว่า “ข้าพระองค์เห็นแล้ว ดูเถิด เสาไฟและเมฆ และพระสิริของพระเจ้าก็ปรากฏอยู่บนเมฆนั้น” ยาเชอร์ 23:2,42-44

และพระสิริของพระเจ้าทรงสถิตอยู่เหนือภูเขาซีนาย และพระองค์ทรงเรียกโมเสส และโมเสสก็มาท่ามกลางเมฆและขึ้นไปบนภูเขา ยาเชอร์ 82:8

และในวันที่ยี่สิบของเดือนนั้น เมฆก็หายไปจากพลับพลาแห่งพยาน ในเวลานั้นชนชาติอิสราเอลเดินทางต่อจากถิ่นทุรกันดารซีนาย และพวกเขาเดินทางเป็นเวลาสามวัน และเมฆก็มาหยุดอยู่เหนือถิ่นทุรกันดารปาราน ณ ที่นั้นพระพิโรธของพระเจ้าก็พลุ่งพล่านขึ้นต่ออิสราเอล เพราะพวกเขาได้ยั่วยุพระเจ้าโดยการขออาหารจากพระองค์เพื่อพวกเขาจะได้กิน ยาเชอร์ 83:25-26

และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปรากฏในพลับพลาในเสาเมฆ และเสาเมฆนั้นตั้งอยู่ที่ทางเข้าพลับพลา ยาเชอร์ 87:2

พระเจ้าทรงอดทนและทรงฤทธานุภาพยิ่งใหญ่ และจะไม่ทรงยกโทษให้แก่คนชั่วเลย
พระเจ้าทรงมีหนทางของพระองค์แม้ในพายุหมุนและพายุฝนฟ้าคะนอง
และเมฆเหล่านั้นก็เป็นเหมือนฝุ่นที่เท้าของพระองค์ นาฮูม 1:3

งานเฉลิมฉลอง

และโมเสสขึ้นไปบนภูเขาของพระเจ้า และพระสิริของพระเจ้าทรงสถิตอยู่บนภูเขาซีนาย และมีเมฆปกคลุมอยู่หกวัน และในวันที่เจ็ด พระองค์ทรงเรียกโมเสสจากท่ามกลางเมฆ และพระสิริของพระเจ้าปรากฏเหมือนเปลวไฟที่ลุกโชนอยู่บนยอดเขา (ยูบิลี 1:2-3)

ในวันแรกพระองค์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ซึ่งอยู่เบื้องบน และแผ่นดินโลก และน้ำ และบรรดาเหล่าทูตสวรรค์ที่รับใช้พระองค์ คือทูตสวรรค์แห่งการทรงสถิต และทูตสวรรค์แห่งการชำระให้บริสุทธิ์ และทูตสวรรค์แห่งวิญญาณแห่งไฟ และทูตสวรรค์แห่งวิญญาณแห่งลม และทูตสวรรค์แห่งวิญญาณแห่งเมฆ และแห่งความมืด และแห่งหิมะ และแห่งลูกเห็บ และแห่งน้ำค้างแข็ง และทูตสวรรค์แห่งเสียง และแห่งฟ้าร้อง และแห่งฟ้าผ่า และทูตสวรรค์แห่งวิญญาณแห่งความเย็นและความร้อน และแห่งฤดูหนาว ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูใบไม้ร่วง และฤดูร้อน และบรรดาเหล่าทูตสวรรค์ของสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างซึ่งอยู่ในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลก พระองค์ทรงสร้างเหวและความมืดมิด เวลาเย็นและเวลากลางคืน และความสว่าง เวลาเช้าและเวลากลางวัน ซึ่งพระองค์ทรงเตรียมไว้ในพระทัยที่ทรงทราบ (ยูบิลี 2:2)

พระองค์ทรงตั้งรุ้งไว้ในเมฆ เพื่อเป็นเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาชั่วนิรันดร์ ว่าจะไม่มีน้ำท่วมใหญ่ทำลายโลกอีกตลอดชั่วอายุคน (ยูบิลี 6:16)

และฝูงกาจำนวนมากบินมาจิกกินเมล็ดพืช และอับรามวิ่งไปพบพวกมันก่อนที่พวกมันจะลงมาจิกกินเมล็ดพืช และร้องบอกพวกมันว่า “อย่าลงมา จงกลับไปยังที่ที่พวกเจ้ามา” และพวกมันก็บินกลับไป และในวันนั้นอับรามได้สั่งให้ฝูงกาเหล่านั้นบินกลับไปถึงเจ็ดสิบครั้ง และในบรรดากาทั้งหลายทั่วแผ่นดินที่อับรามอยู่นั้น ก็ไม่มีกาตัวใดมาเกาะเลยแม้แต่ตัวเดียว (ยูบิลี 11:18-19)

หนังสือที่สูญหายไปของพระคัมภีร์

แต่ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังเดินทางไป โยเซฟกล่าวว่า ข้าพเจ้ามองขึ้นไปบนฟ้า และเห็นเมฆต่างพากันตกตะลึงและนกในอากาศก็หยุดบินอยู่กลางอากาศ (พรอเทวเนเลียน 13:2)

แล้วเมฆสว่างก้อนหนึ่งก็ปกคลุมถ้ำนั้น และนางผดุงครรภ์ก็กล่าวว่า “วันนี้จิตวิญญาณของข้าพเจ้าเบิกบานเพราะดวงตาของข้าพเจ้าได้เห็นสิ่งน่าอัศจรรย์ และความรอดได้มาสู่ชาวอิสราเอลแล้ว” แต่ทันใดนั้นเมฆก็กลายเป็นแสงสว่างใหญ่ในถ้ำ จนพวกเขาไม่อาจทนดูได้ (พระวังสันตะปาปา 14:10-11)

พวกเราเคยอยู่ที่นี่มาก่อน และยังไม่เคยลิ้มรสความตาย แต่บัดนี้เรากำลังจะกลับมาเมื่อปฏิปักษ์พระคริสต์เสด็จมา โดยจะพร้อมด้วยหมายสำคัญและอัศจรรย์จากพระเจ้า เพื่อต่อสู้กับเขา และถูกเขาฆ่าตายที่เยรูซาเล็ม แล้วจะถูกรับขึ้นไปในเมฆทั้งเป็นหลังจากสามวันครึ่ง พระวรสารนิโคเดมัส 20:4

แล้วผู้คนก็จุดไฟเผากองฟืนนั้น แม้เปลวไฟจะลุกโชนมาก แต่ก็ไม่แตะต้องเธอเลย เพราะพระเจ้าทรงสงสารเธอ และทรงบันดาลให้เกิดการระเบิดครั้งใหญ่จากพื้นดินเบื้องล่าง และมีเมฆจากเบื้องบนโปรยปรายฝนและลูกเห็บลงมาอย่างมากมาย (กิจการของเปาโลและเทคลา 5:15)

แต่ปลา (ลูกปลาทะเล) เมื่อเห็นฟ้าผ่าและเปลวไฟก็ตาย และว่ายตายอยู่บนผิวน้ำ และมีเมฆไฟล้อมรอบเทคลาเพื่อไม่ให้สัตว์เข้าใกล้เธอได้ และเพื่อไม่ให้ผู้คนเห็นความเปลือยเปล่าของเธอด้วย (กิจการของเปาโลและเทคลา 9:9)

เมื่อนางออกจากที่นั่น นางก็ไปที่เมืองเซเลเซีย และได้ให้ความรู้แก่คนจำนวนมากเกี่ยวกับพระคริสต์ และมีเมฆสว่างนำทางนางในระหว่างการเดินทาง และเมื่อนางมาถึงเมืองเซเลเซียแล้ว นางก็ไปยังที่แห่งหนึ่งนอกเมือง ห่างออกไปประมาณหนึ่งเฟอร์ลอง เพราะกลัวชาวเมืองนั้น เนื่องจากพวกเขานับถือรูปเคารพ และนางก็ถูกนำทาง (โดยเมฆ) ไปยังภูเขาแห่งหนึ่งชื่อคาลาโมน หรือโรเดียน นางอาศัยอยู่ที่นั่นหลายปี และเผชิญกับการทดลองอันหนักหน่วงมากมายจากมาร ซึ่งนางก็อดทนได้อย่างเหมาะสม ด้วยความช่วยเหลือที่นางได้รับจากพระคริสต์ (กิจการของเปาโลและเทคลา 10:11-14)

เรามีความเข้าใจที่บกพร่อง บูชาหินและไม้ ทองคำ เงิน และทองเหลือง ซึ่งเป็นผลงานของมนุษย์ และชีวิตของเราทั้งหมดก็ไม่มีอะไรอื่นนอกจากความตาย ฉะนั้นเมื่อเราถูกความมืดมิดปกคลุม และมีหมอกบดบังตา เราจึงเงยหน้าขึ้น และโดยพระประสงค์ของพระองค์ เราจึงได้ปัดเป่าเมฆที่ปกคลุมเราออกไป เพราะพระองค์ทรงสงสารเรา และทรงรู้สึกสงสารเรา จึงทรงช่วยเราให้รอด เพราะพระองค์ทรงเห็นความผิดพลาดและความพินาศมากมายในเรา และทรงเห็นว่าเราไม่มีความหวังในความรอด นอกจากโดยพระองค์เท่านั้น 2 เคลเมนต์ถึงชาวโครินธ์ 1:7-9

และชายกับหญิงนั้นก็ไม่ใช่ทั้งชายและหญิง—ท่านหมายความว่า ท่านเรียกความโกรธของเราว่าเป็นชาย และกิเลสตัณหาของเราว่าเป็นหญิง ดังนั้น เมื่อใดที่คนเรามาถึงจุดที่เขาไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสองสิ่งนี้ (ซึ่งทั้งสองอย่างนี้ ผ่านทางความแพร่หลายของประเพณีและการอบรมสั่งสอนที่ผิดพลาด ทำให้เหตุผลมืดมนและขุ่นมัว) แต่เมื่อเขาขจัดหมอกที่เกิดจากสิ่งเหล่านั้นออกไป และเต็มไปด้วยความละอายใจ เขาจะกลับใจและรวมจิตวิญญาณของเขาเข้ากับการเชื่อฟังเหตุผล แล้วดังที่เปาโลกล่าวไว้ ในตัวเราจึงไม่มีทั้งชายและหญิง 2 เคลเมนต์ถึงชาวโครินธ์ 5:4-6

เพราะฉะนั้นในเวลานั้นพระองค์จะทรงเป็นเหมือนอย่างที่ทรงเป็นบนโลก ฉะนั้นชาวยิวจึงได้รับบัญชาไว้แต่แรกแล้วว่า ให้เอาแพะสองตัวที่สวยงามและเท่ากันมา เพื่อว่าเมื่อพวกเขาเห็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราเสด็จมาในเมฆแห่งสวรรค์ในภายหลัง พวกเขาจะได้ประหลาดใจในความเหมือนของแพะเหล่านั้น จดหมายทั่วไปของบาร์นาบัส 6:12

หนังสือแห่งเอเดนที่ถูกลืม

แต่เมื่อซาตานผู้เจ้าเล่ห์เห็นพวกเขากำลังจะไปที่สวน มันจึงรวบรวมกองทัพของมันและมาปรากฏกายบนเมฆ เพื่อจะหลอกลวงพวกเขา (หนังสืออาดัมและเอวา 28:1)

พระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า “ถ้าเจ้าไม่มีกำลังที่จะเดิน เราจะส่งเมฆไปรับเจ้าและปล่อยให้เจ้าอยู่ที่ปากถ้ำของพวกเขา แล้วเมฆก็จะกลับไปและทิ้งเจ้าไว้ที่นั่น และถ้าพวกเขาจะมากับเจ้า เราจะส่งเมฆไปรับเจ้าและพวกเขาด้วย” แล้วพระองค์ก็ทรงบัญชาเมฆก้อนหนึ่ง และเมฆนั้นก็รับข้าพเจ้าไปและนำข้าพเจ้ามาหาท่าน แล้วก็กลับไป (หนังสืออาดัมและเอวา 60:23-25)

เมื่อเอโนคเล่าเรื่องนี้ให้บุตรชายฟังแล้ว เหล่าทูตสวรรค์ก็รับเขาขึ้นด้วยปีกของพวกเขา และพาเขาขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นแรก และวางเขาไว้บนเมฆ แล้วข้าพเจ้าก็มองดู และมองขึ้นไปสูงกว่านั้นอีก ก็เห็นอากาศธาตุ และพวกเขาวางข้าพเจ้าไว้บนสวรรค์ชั้นแรก และแสดงให้ข้าพเจ้าเห็นทะเลใหญ่มาก ใหญ่กว่าทะเลบนโลก (ความลับของเอโนค 3:1)

และข้าพเจ้ามองลงไปข้างล่างและเห็นคลังสมบัติแห่งหิมะ และเหล่าทูตสวรรค์ผู้ดูแลคลังสมบัติอันน่าสะพรึงกลัวของพวกเขา และเมฆที่พวกเขาออกมาและเข้าไป (ความลับของเอโนค 5:1)

และทูตสวรรค์องค์หนึ่งซึ่งอยู่นอกเหนือบรรดาทูตสวรรค์ทั้งหลาย ได้หันเหออกไปจากบรรดาทูตสวรรค์ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของตน และคิดแผนการที่เป็นไปไม่ได้ คือจะตั้งบัลลังก์ของตนให้สูงกว่าเมฆเหนือแผ่นดินโลก เพื่อให้ตนมีฐานะเท่าเทียมกับอำนาจของข้าพเจ้า (ความลับของเอโนค 29:3)

(วันศุกร์) ในวันที่หก ข้าพเจ้าได้บัญชาให้ปัญญาของข้าพเจ้าสร้างมนุษย์จากเจ็ดองค์ประกอบ คือ หนึ่ง เนื้อหนังของเขามาจากดิน สอง เลือดของเขามาจากน้ำค้าง สาม ดวงตาของเขามาจากดวงอาทิตย์ สี่ กระดูกของเขามาจากหิน ห้า สติปัญญาของเขามาจากความรวดเร็วของเหล่าทูตสวรรค์และจากเมฆ หก เส้นเลือดและเส้นผมของเขามาจากหญ้าบนแผ่นดิน เจ็ด จิตวิญญาณของเขามาจากลมหายใจของข้าพเจ้าและจากลม (ความลับของเอโนค 30:10)

ท่านได้ยินถ้อยคำจากริมฝีปากของข้าพเจ้า เหมือนอย่างที่ข้าพเจ้าได้ยินพระวจนะของพระเจ้า เหมือนเสียงฟ้าร้องดังกึกก้องไม่หยุดหย่อนพร้อมกับเมฆที่โปรยปรายลงมา (ความลับของเอโนค 39:7)

และข้าพเจ้าได้วัดวงโคจรของดวงอาทิตย์ และวัดรังสีของมัน นับชั่วโมง ข้าพเจ้าได้บันทึกสิ่งต่างๆ ที่เคลื่อนผ่านโลก ข้าพเจ้าได้บันทึกสิ่งต่างๆ ที่ได้รับการหล่อเลี้ยง และเมล็ดพืชทั้งหมดที่หว่านและไม่ได้หว่าน ซึ่งโลกผลิตขึ้น และพืชทั้งหมด และหญ้าทุกชนิดและดอกไม้ทุกชนิด และกลิ่นหอมหวานของมัน และชื่อของมัน และที่อยู่อาศัยของเมฆ และองค์ประกอบของมัน และปีกของมัน และวิธีที่มันนำพาฝนและหยาดฝนมา และข้าพเจ้าได้สำรวจทุกสิ่ง และบันทึกเส้นทางของฟ้าร้องและฟ้าผ่า และพวกมันได้แสดงให้ข้าพเจ้าเห็นกุญแจ

และผู้พิทักษ์ของมัน การกำเนิดของมัน เส้นทางที่พวกมันไป มันถูกปล่อยออกมาอย่างพอเหมาะ (อย่างนุ่มนวล) ด้วยโซ่ เพื่อไม่ให้โซ่ที่หนักและรุนแรงเหวี่ยงเมฆที่โกรธเกรี้ยวลงมาและทำลายทุกสิ่งบนโลก ข้าพเจ้าได้บันทึกคลังสมบัติของหิมะ และคลังเก็บของความหนาวเย็นและอากาศที่เยือกแข็ง และข้าพเจ้าได้สังเกตผู้ถือครองกุญแจของฤดูกาล เขาเติมเต็มเมฆด้วยสิ่งเหล่านั้น และไม่ทำให้คลังสมบัติหมดไป ความลับของเอโนค 40:5-7

ผู้ที่ข่มเหงข้าพเจ้าจะมา แต่จะไม่เห็นข้าพเจ้า เมฆแห่งความมืดจะปกคลุมดวงตาของพวกเขา และอากาศแห่งความเศร้าหมองจะปกคลุมพวกเขา บทเพลงสรรเสริญของโซโลมอน 5:4-5

น้ำค้างของพระเจ้าทรงประทานลงมาบนข้าพเจ้าด้วยความสงบ และเมฆแห่งสันติสุขทรงทำให้ลอยขึ้นเหนือศีรษะของข้าพเจ้า ซึ่งคุ้มครองข้าพเจ้าอยู่เสมอ เป็นความรอดของข้าพเจ้า ทุกสิ่งสั่นสะเทือนและพวกเขาหวาดกลัว บทเพลงสรรเสริญของโซโลมอน 35:1-3

เพราะพระองค์ทรงสร้างข้าพเจ้าตามความยิ่งใหญ่ของพระผู้สูงสุด และทรงฟื้นฟูข้าพเจ้าเหมือนความใหม่ของพระองค์เอง และทรงเจิมข้าพเจ้าจากความบริบูรณ์ของพระองค์เอง ข้าพเจ้าจึงได้เป็นหนึ่งเดียวกับเพื่อนบ้านของพระองค์ ปากของข้าพเจ้าเปิดออกเหมือนน้ำค้าง และใจของข้าพเจ้าก็หลั่งไหลออกมาเหมือนสายธารแห่งความชอบธรรม และข้าพเจ้าเข้าเฝ้าพระองค์ด้วยสันติสุข และข้าพเจ้าก็ตั้งมั่นอยู่ได้ด้วยพระวิญญาณแห่งการปกครองของพระองค์ ฮาเลลูยา บทเพลงสรรเสริญของโซโลมอน 36:5-8

ฟ้าสวรรค์จะยินดีในวันของพระองค์ และแผ่นดินโลกจะชื่นบาน และเมฆจะชื่นชมยินดี และความรู้เรื่องพระเจ้าจะหลั่งไหลลงมาบนแผ่นดินโลก เหมือนน้ำทะเล และเหล่าทูตสวรรค์แห่งพระสิริแห่งพระพักตร์พระเจ้าจะชื่นบานในพระองค์ (พันธสัญญาของเลวี 5:18-20)